

DZIEWAĆ SIĘ (11) *vb impf*

się (9), się (2).

e *pochylone*.

praes 3 sg dzięwa się (4). ◇ *3 pl* dzięwają się (1). ◇ *praet 3 sg n* dzięwało się (5). ◇ *3 pl subst* dzięwały się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Iter. od „dziać się”; zdarzać się, odbywać się, bywać, czynić się; fieri Modrz (11) : które viiachanie oblandnie się zawzdi dziewalo *ZapWar 1545 nr 2646*; rzadko iey [*Rzeczypospolitej*] kto niezárwie á w poślugách iey więcey łow y márney á przemierzłey buty/ niż íámego íkutku. Dzięwało fie to pierwey íkryćie/ ále iuz teraz íáwnie *PowodPr 77*.

dziewać się u kogo (1): á inákłzy wízfýtek wíary ípofób v níéktyrch tám gđzie indźie fye dźiewa *OrzQuin K4v*.

dziewać się z czego (2): thedy go ye⁸⁰ Crolewíka M. przes myą dlathego V. C. M. poflal aby się V. C. M. kazal dovyedziecz szczyyego by ízią dopuńczenya abo ízwovolenysthva thy nayasy do szyemye pana mego dzyevayą. *LibLeg 7/32v. Cf Fraza*.

dziewać się między kim (1): iako też j prorocztwa ínfze mogą być ku rozlicznemu kończu wykładane/ czo fie dźiewa między vczonymi *WróbŻółtGlab A4*.

dziewać się nad kim (1): ábo íákie fie frogie pomńty y nád krolmi y nád kroleńtwy rozlicznemi o thy nędzne łzy ludzkie/ [...] dźiewály. *RejZwierc 43*.

dziewać się za czym [= przez co] (1): Co fye zá wíańnońcią wód tych więć dźiewa. *Oczko 13v*.

dziewać się w czym (1): Bo coć fie dźiewa w ínfzych rzeczách/ to widzimy że y woyny przynofzą/ íż [...] częgo Krolowie nábroią/ to fie ná ludzi zwieźie. *ModrzBaz 107v*.

Fraza: »co się dziewało« [w tym: z kim (2), z czego (1)] (3): co fie przed tym z inemi białemi głowámí dzyewało *RejPos 322*; Abowiem pátrż co fie s thych długich gniewow ná íwiece dziewało *RejZwierc 76, 249v*.

Synonim cf DZIAĆ SIĘ.

Formacja współrdzenna cf DZIAĆ SIĘ.